

Fra Nord-Korea

Pyonghwa! Det koreanske ordet for fred. Framsgagt av to representanter for det offisielle Nord-Korea, lokket til Kirkenes av en norsk performance-kunstner på utagerende fredsmisjon.

AV NILS GJERSTAD,
KIRKENES, NORGE

Grenseoverskridelse. – Det har vært rørende å oppleve Kirkenes og nordmenn, sier Ryu Sung Rim og Ri Yong Man til Ny Tid. De to nordkoreanske politikerne representerer kommunistdiktaturets komité for kulturelle relasjoner, avdeling Europa.

Det er kunstneren og regissøren Morten Traavik som har fått de to nordkoreanerne til Norge og kulturfestivalen Barents Spektakel, som ble arrangert i Kirkenes mellom 2. og 6. februar. Her var det lite konfrontasjon å spore, fra en kunstner som har markert seg som litt av en rebell, både på den norske og internasjonale kunstscenen. Traavik har blant annet skapt debatt med sine missekonkurranser for kvinnelige landmineofre, Miss Landmine, som han har ar-

rangert i Kambodsja og Afrika. Nå er det nordkoreanere som omfavnes.

– Jeg tenkte at det var best å vise dem Kirkenes og Barents Spektakel før Oslo. For dem er

Barentsregionen en mer relevant start på møtet med landet vårt, sier Traavik.

Grenseløst

Et av temaene på årets Barents Spektakel er grenser. Eller rettere: hvordan vi kan overskride dem. Traavik presenterte konsept-kunstverket «Borderlines»: Stolpene som danner grenser mellom Norge og Russland ble utstilt i Kirkenes sentrum, før de skal videre til Karl Johans gate i Oslo.

Og på Transborder Café var det lagt opp til samtaler som skulle forsøke å oppheve grenser. Lørdag 2. februar introduserte Morten Traavik de to nordkoreanerne og nordkoreansk kultur for nordmenn, russere, latviere, finner og andre tilreisende til festivalen. Målet var å gjøre verden litt mindre.

– Mellom Norge og Nord-Korea er det bare en grense, sier Ri Yong Man.

– Nemlig Russland. Det er bare Russland som ligger mellom oss.

Velregissert massemonstring

Av de som har valgt å krysse Russland for å nå fram til et av verdens tilsynelatende mest lukkede regimer, er Morten Traavik. Han ble blendet av det han så.

– Jeg var i Nord-Korea for første gang i 2008. Der fikk jeg blant annet oppleve Arirang-spelet. Det er en massemonstring som kan beskrives som en kooperasjon mellom

kunst, kultur, dans, militærparade og teaterstykke. Det er omlag 100 ganger Stiklestad-spelet i omfang og langt mer presist utført, forteller Traavik.

I forbindelse med samtalen på Transborder Café viste han spektakulære filmklipp fra Arirang-spelet i P'yongyang, som blir arrangert hver dag i en tremånedersperiode.

– Med 100.000 deltakere blir menneskene som pikslers å regne, de inngår i en slags menneskelig totalkunstverk som reflekterer både nordkoreansk politikk og kultur.

Alle menneskene skal fungere som ett, i et spill som både har grafisk og dramatisk innhold. Egentlig er det et gammelt nordkoreansk eventyr. Det hele er særdeles

gjennomført og fascinerende. Nordkoreanere ønsker både at folk fra Nord-Korea og resten av verden skal se det.

For kommunistdiktaturet er ikke så lukket som mange tror. Det er fullt mulig for mennesker fra Vesten å besøke landet og oppleve Arirang-spelet. En engasjert Morten Traavik får ikke anbefalt det varmt nok.

– Romania under Ceausescu og Maos Kina er de eneste andre landene som har hatt massemonstringer, men selv det blekner litt i forhold til det nordkoreanske spelet.

«Back in the DPRK»

Som en liten showmangest sang Traavik avslutningsvis en coverversjon av Beatlesklassikeren «Back in the USSR» med tilpasset vri.

– Jeg er ingen Beatles-fan, men fant ut at låten «Back in the USSR» har den rette politiske brodden for å få fram mitt bud-

ÅPNE: Ryu Sung Rim og Ri Yong Man, representanter fra det offisielle Nord-Korea, kom til Kirkenes med ønske om å overskride mentale og fysiske grenser. Bak dem, bilder fra det spektakulære Arirang-spelet. FOTO: MORTEN ESPELAND